

man have Forandring, finder jeg det rigtigt og naturligt at gaa den Vej, som blev paavist af det ærede Medlem, der nylig talte, det ærede Medlem for Bogense (Aadal). Det kunde være mere rimeligt, at det gik over til Brandfogeden i vedkommende Brandfogedkreds, men det kan der jo forhandles om.

Det var nærmest det, jeg vilde bemærke til denne Lov. Naar jeg har udtalt mig saa meget i Enkelthederne, som jeg har gjort, ligger det navnlig deri, at denne Lov vil faa stor Betydning for hele Landbefolkningen; man kan sige, at den vil komme til at berøre hver eneste boddende Mand ude paa Landet; og derfor er det klart, at naar vi staa over for en Revision af denne Lov, gælder det om at faa en Lov, som er god og praktisk, og som uden at genere Befolkningen lige godt kan komme til at yde den tilstrækkelige Garanti. Jeg antager nu, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og jeg vil ønske, at det maa lykkes dette Udvalg sammen med Ministeren at finde en god og forsvarlig Løsning af denne Sag. Jeg tvivler heller ikke om, at den højtærede Justitsminister vil yde sin værdifulde Støtte og Vejledning med Hensyn til at finde en god og forsvarlig Løsning. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig slutte.

P. Madsen: I Lovforslagets § 36 findes der nogle Bestemmelser, som have bragt en Del Forvirring, og som have voldt Sogneraadene ikke faa Bryderier. De have voldt Bryderier, fordi de ere i Uoverensstemmelse med Landkommunallovens § 18. I § 36 hedder det med Hensyn til Udgifterne til Brandredskaber, til Vandsteders Tilvejebringelse med videre, at de paahvile de paagældende Steder, og endelig er der i Slutningen af første Stykke en Bestemmelse om, at Vandsteders Oprensning og Vedligeholdelse særlig paahviler Brandfogedkredsen. Disse Bestemmelser ere som sagt i Strid med Landkommunallovens § 18, der paabyder, at al særskilt Ligning paa mindre Dele af Kommunen skal bortfalde efter Lovens Ikrafttræden. For at illustrere dette nærmere, skal jeg nævne et Tilfælde, som jeg personlig kender. I en Brandfogedkreds nægtede Beboerne i Kredsen at oprene en Branddam netop under Paaberaabelse af og i Medhold af Kommunallovens § 18. Sogneraadet var enigt med Beboerne i, at de vare berettigede til at nægte dette, og tilsagde Beboerne fra forskellige Steder til efter en vis Omgang at oprene denne Branddam,

men en af Beboerne uden for Brandfogedkredsen gjorde Indsigelse og nægtede at udføre dette Arbejde, og Sogneraadet lejede saa en Mand dertil paa hans Bekostning. Vedkommende Mand klagede til Amdsraadet, og Amdsraadet gav Sogneraadet Medhold. Det vilde Manden ikke lade sig nøje med og sendte derfor en Klage til Ministeriet. Med Formandens Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse, hvad Ministeriet i en Skrivelse af 28. Februar 1898 udtaler. Efter at Ministeriet har fremsat nogle indledende Bemærkninger om, hvem Klageren er, og hvad han har klaget over, udtaler Ministeriet videre: „I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meddele, at Ministeriet med Amdsraadet er enigt i, at det omhandlede Oprensningsspørgsmaal i Henhold til Loven af 6. Juli 1867 § 18 maa udføres ved samtlige oprensingspligtige i Kommunen uden Hensyn til Brandfogedkredsen som Grænse, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 16. Juli 1867 og Skrivelse Nr. 306 af 26. August 1871, og at der ikke, som af Andrageren forment, heri kan være sket nogen Forandring ved den under 30. Marts 1889 stedfundne Bekendtgørelse af Brandpolitiloven af 2. Marts 1861.“ Der er, saa vidt jeg ved, andre Sogneraad end dette og andre end Beboerne der i Sognet, der have haft Bryderi og været i Tvivl om, hvorledes de skulde opfatte den bestaaende Lov, som er akkurat ordlydende ens med det forelagte Lovforslag, idet disse Bestemmelser jo aabenbart ere i Strid med hinanden. Det vilde derfor være særdeles heldigt, om det Udvalg, som bliver nedsat, vil tage dette under Overvejelse, saaledes at Bestemmelserne i Brandpolitiloven og Bestemmelserne i Kommunalloven paa dette Punkt i Fremtiden, ogsaa efter Vedtagelsen af en ny Lov, ikke skulle komme i Strid med hinanden.

Der er en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslags § 10, Punkt 5, som jeg ogsaa er noget i Tvivl om. Det omhandler Kaminer. Der staaar der: Kaminer kunne sættes paa Bjælkelag og skulle være undermurede med et dobbelt Lag Mursten, lagte i Forbundt paa Fladen. Hvis det bliver opfattet rigtigt, har jeg ikke noget mod denne Bestemmelse, men saaledes som man opfatter Kaminer ude paa Landet, ved jeg, at det har voldt adskilligt Bryderi. Ved Kaminer forstaaar man ude paa Landet i Almindelighed en lukket Skorsten, og det vilde jo ganske sikkert være uheldigt, om man kom til den Erkendelse, at en saadan